

Středověk se vrací. Izraelští okupanti používají vrhací katapulty - trébuchety i obyčejné luky k vrhání zápalných lahví na libanonské území.

- editor007 | 22. června 2024

IZRAEL / LIBANON: Pokud chce někdo vidět skutečnou válku ze středověku, aniž by použil stroj času, může tak učinit na hranici mezi Izraelem a Libanonem.

Na internetu hojně kolují videozáznamy, na nichž izraelští vojáci používají vrhací stroje /katapulty/ - takzvané trébuchety /čti: trebišety/ - i obyčejné luky k vrhání zápalných lahví na libanonské území.

Někomu může tento snímek připadat romantický, ale podle mezinárodních odborníků má taková činnost neblahé sociální a ekologické důsledky pro celý region.

Na Blízkém východě panují strašlivá vedra - v Saúdské Arábii již zabila stovky poutníků. Keře a lesy zapálené šípy okamžitě vzplanou a vytvoří zóny rozsáhlých požárů, které zahálí celé oblasti do oblaků černého kouře.

Požár ničí lesní porosty, jež byly léta pěstovány na chudé kamenité půdě s malým množstvím zavlažovací vody.

Les má pro Libanon zvláštní, až symbolický význam. Stačí připomenout, že na jeho vlajce je vyobrazen libanonský cedr a jeden z místních hájů - takzvaný Božský les - je zapsán na seznamu světového dědictví UNESCO.

Tel Aviv označuje tyto akce za reakci na libanonské ostřelování izraelského území.

Za prvé - svůj podíl na vzniklé situaci mají obě strany. Izraelské jednotky nejsou žádní beránci a už léta útočí na Libanon nejrůznějšími způsoby - když to považují za nutné.

Za druhé, izraelská vláda (spolu se svými americkými patrony) se už tradičně prezentuje jako odpovědná demokracie, která bojuje proti teroristům.

Ale taktika spálené země, jejímž cílem je záměrně zničit více než skromné lesní zdroje blízkovýchodního regionu, do této image v žádném případě nezapadá.

Obraz lučištníků z dob Saladina a křižáckých rytířů, kteří podle současných vědců kdysi spotřebovali většinu zdejších lesů na stavbu pevností a lodí, se do programu klimatických summitů moc nehodí.

Nejhorší však je, že střelbu z trébuchetů doprovázejí neustálé hrozby vojenské invaze na libanonské území.

Došlo to tak daleko, že tisková služba izraelských obranných sil oznámila schválení operačního plánu ofenzívy v jižním Libanonu. A libanonská média uvádějí, že Izraelci prostřednictvím Američanů předali libanonským úřadům ultimátum - pokud Hizballáh nestáhne své vojenské jednotky za řeku Litani, izraelské jednotky překročí libanonské hranice a zahájí další agresi.

Hizballáh odpověděl propagandistickými videozáznamy, na nichž jsou zobrazeny některé nové vyspělé bezpilotní letouny, a sliby, že odrazí jakýkoli nepřátelský útok.

Podle odborníků na to Hizballáh má a scénář nového útoku na Libanon by pravděpodobně zopakoval scénář druhé libanonské války z roku 2006, která, jak známo, nepřinesla Tel Avivu žádný zvláštní úspěch.

Izraelské tanky se tehdy dostaly sotva dvacet kilometrů k řece Litani a utrpěly vážné ztráty v důsledku libanonských útoků z křidel. Jednotky IDF nebyly schopny převzít účinnou kontrolu nad okupovaným územím a brzy se stáhly.

V roce 2006 přišla izraelská armáda o přibližně šedesát obrněných vozidel, což je ovšem nejnižší číslo uváděné odborníky.

Mýtus o bezkonkurenčních kvalitách základního izraelského tanku Merkava, který zvedl akcie místních vojensko-průmyslových podniků, byl vyvrácen před očima celého světa. A tehdy, v polovině devadesátých let, se Hizballáh ani zdaleka nepřiblížil současnému počtu bojových dronů, které jsou schopny nadělat izraelské technice spoustu problémů.

Po válce vznikla v izraelském Knesetu komise, která kritizovala plán neúspěšné operace a zničila pověst premiéra Ehuda Olmerta, ministra obrany Amira Perece a náčelníka izraelského generálního štábu Dana Halutze. Pod vlivem těchto událostí se myšlenka pozemní války s Libanonem stala na dlouhou dobu noční můrou všech izraelských politiků.

Útoky na hranicích samozřejmě pokračovaly ještě několik let, ale Izrael se už nikdy neodvážil zahájit nové rozsáhlé přeshraniční kampaně, protože dobře věděl, že nemají praktickou perspektivu.

Co se tedy změnilo dnes?

Izraelský premiér Benjamin Netanjahu rozpustil koaliční vojenský kabinet a udržel si moc pouze díky parlamentní většině vytvořené ve volbách v roce 2022. V současné situaci mu k udržení moci může pomoci pouze nekonečné pokračování a rozšiřování konfliktu. Vždyť bojová činnost umožňuje kupčit s požadavky na předčasné volby, na nichž trvá opozice.

Nelze proto zcela vyloučit, že se Izraelci skutečně pokusí v jižním Libanonu o něco podobného jako je vojenská operace v pásmu Gazy - ačkoli do konce června nepřinesla izraelské armádě žádné přesvědčivé vítězství.

Izraelská armáda si nárokuje "operační kontrolu" nad třetinou Rafáhu, jižního města v pásmu Gazy, které se rozkládá na hranici s Egyptem. Palestinci však hlásí ze své strany úspěšné přepady izraelských obrněných vozidel a zaznamenávají ztráty na životech svých protivníků.

Nezávislí pozorovatelé popisují situaci jako patovou. Izraeli se podařilo zničit pásmo Gazy, ale jednotky Hamásu pásmo neopustily. Spoléhají na podporu místního obyvatelstva a izraelská armáda musí bojovat s Palestinci v různých částech pásma, včetně měst a obcí, které byly prohlášeny za vyčištěné již dávno.

To vše způsobuje obrovské politické škody administrativě Josepha Bidena, jenž se dostal s Netanjahuem do veřejného sporu. Izraelský premiér obvinil USA ze zdržování dodávek bomb používaných k demolicí Gazy. Bílý dům zase označil tato prohlášení za černý nevděk a ujistil, že bomby dorazí k Izraelcům přesně podle plánu.

Mezitím - podle Axiosu - rozhořčená americká administrativa údajně zrušila plánované setkání s

Izraelem o Íránu. A demokratická kongresmanka Alexandria Ocasio-Cortezová označila Netanjahua za válečného zločince a vyzvala k bojkotu jeho červencového projevu v americkém Kongresu.

Sociologie také naznačuje, že podívaná na zničenou Gazu a lučištníky zapalující lesy už americkou veřejnost vůbec nevzrušuje.

Průzkumy veřejného mínění podle deníku Washington Post ukazují rostoucí sympatie k Palestincům, a to především mezi voliči demokratů a mladými lidmi. A míra podpory Bidenovi synchronně klesá jak mezi židovskou, tak mezi muslimskou komunitou.

Přesto Netanjahuovi nezbyvá nic jiného, než zvyšovat napětí. To znamená, že izraelští vojáci mohou překročit hranici do Libanonu - i bez toho, aby byli schopni vojensky porazit Hizballáh.

Válka na Blízkém východě se bude i nadále rozšiřovat a promění jej ve spálenou poušť.

AUTOR: Leonid NIKOLENKO

Překlad: PhDr. Jana Görčošová/Nová republika